

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigrammata. De S. Ioanne Baptista.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

EPIGRAMMATA.

De S. Ioanne Baptista.

LIBER PRIMVS.

EXSVLTATIO

S. IOANNIS IN VTERO.

Epigramma 1.

Vox Auctoris.

E Loquar ? elingui vox hæret trunca palato.
 An fileam ? gestir non benè vineta loqui.
 Æstus vt incertas trahit alter , & alter arenas ,
 Sic natat alterno cura bis vna freto,
 Quid sequar ? eia, graues tu quisquis es, exime fluctus.
 Ritè mones. en dux, qui mea vela regat.
 Sed quid quæro, mari puppim quæ dirigat, vrsam ?
 Cui, puer in sicco limite signat iter.
 Currite, præruptis vbi stant iuga confraga saxis,
 Aërioque super tecta superba iugo.
 Ite, giganteis vbi candet ab ossibus ingens
 Campus, & (a) Hebronis fama vetusta vocat :
 Huc puer inuitat, sextam cui canuit ætas
 Ad lunam ; vt sapiat præcocè mente virum.
 Ille, putas ? infans latebris iudormit & vmbriis,
 Quemque tenax vinxit compes, vt vmbra, filet ?
 Narrat iò, clausus gremio, sua gaudia narrat.
 Cui quasi sunt gemini lingua gemella pedes :
 Et dare cesso manus, auresque impendere plectris ?
 Si mihi viua puer sit lyra, duco chorum.

(a) *Hebron vrbs antiquissima, olim sedes gigan-
 rum (qui dicti sunt filij Enacim,) siue ciuitas Iuda,
 specie caue Luna, sita in montis haud ita excelsi, iugo
 loco syluis obsito, hortis ameno, & collibus iucundo.*

L

cuius

cuius in parte orientali Bethlehens versus, erat hortus suburbanus Zacharia, in quo Elisabeth Deiparam excepit. Vbi in templo semirato, Christiani peregrini canunt Magnificat. In parte verò Occidentali, erat domicilium Zacharia; vbi B. Virgo tres menses egit. Ioannes Boucher qui locum vidit lib. 3. cap. 7. du Bouquet sacré.

Epigram. 2.

Zacharias suam sterilitatem deflet.

Heu! viduo culmo spes occidit omnis in herbâ,
 Quam vetus ex sanguine pulvere damnat hiems.
 An spes nulla nouis viret ergo superstes aristis?
 Flos adeò pulcher, iam cinis alter erit?
 Quid? moriemur, (ait) vidua cum coniuge coniux,
 Nomen inane? cadet sic sine fruge seges?
 Quid nisi *ve*, sterili sua cui spes excidit æuo?
 Sed mihi quis dextrâ tinnit ab aure sonus?

Epigram. 3.

Angelus eum consolatur.

CRede Deo; nec enim Genio, ceu rere, sinistro,
 Vita perit, longis immoritura malis.
 Quis credat? seges hibernum noua crescet ad Eurum.
 Spemque, vbi spes abiit, sera inuenta seret.
 Testis Abram, testis Manue, sit & Elcana testis;
 Altera Sara pari cui fuit Anna sinu.
 Si non hîc Abraham, proauus tot nepotum: *tot retro nepotum*
 Par Abrahamæ saltem, viuet imago nepos.

Epigram. 4.

Elisabeth concipit Ioannem.

CVi gelidâ spem fraudat hiems defœta senectâ,
 Infelixque vteri dedecus atra notat,

Rides

Ridet iò ! sterili modò tristis Elisà iuuentâ •
 Ridet iò ! ridet : altera Sara redit,
 Et iam mater anus , quæ se vix ante ferebat,
 Fert puerum ; pueri sarcina grata leuat.
 Dulce puer pondus ; mœstæ spes læta senectæ est :
 Quo sine, sit surdum nomen vterque parens .
 Adferet agnato rursus noua sidera cœlo,
 Alter, Abrahamidum gloria clara, nepos :
 Quemque diu peperisse decet, paritura puellum
 Mater anus, vitâ visa priore frui est,
 Quam grauat agnato, sub pondere paruulus hæres ;
 Tam simul & læto germine dulce leuat.
 Sic leuat ; vt mater nolit iam ponere florem :
 Sic grauat ; vt fructum ponere serò velit.
 Sic, vbi natales ematurefcit in horas,
 Spes vteri ; partûs gaudia pœnæ parit.

Epigram. 5.

Vnicus puer instar innumeri fructûs.

A Nte diu sicco cui spes sterit anxia ramo ;
 Nunc viret effœto palmite vitis anus.
 Sed cui vix vnum dat gratia parca racemum ;
 Par tamen hic vuus mille racemus erit.

Epigram. 6.

**B. Virgo Cognatam Elisabeth in-
 uisit , cum sui pueri erga Ioan-
 nem beneficio.**

E N, serò voluenda dies nunc attulit æuo,
 Prima quod in partu ferre iuuenta negat.
 Et iam floret anus , grauidâ fœcunda senecta,
 Maturatque vteri Luna nouena moras.
 Ac consanguineam de Iesside stirpe parentem
 Inuitat ; rapidis aduolat ergo rotis
 Virgo recens, cui vix tenero concreuit in ortu
 Paruulus ; at quouis grandior ille viro est.

L ij

Mafot

Maior honore, minorque tuo licet abditur alio ;
 Ipse puer puerum, ceu pater almus, adit.
 Cognato simul agnatum scelus ipse puella
 Eximit ; alternis hinc vibrat ille modis,
 Obsequio certare pares, par vsus amoris
 Imperat, & socias æquus adoptat opes.
 Sic tamen, vt prior ille puer felicitis Elifæ,
 Imperium I E S V, ceu minor, vsque colat.

Epigramma 7.

Ambæ Matres vaticinantur, spiritu
 & voce parvulorum.

IOANNES AD SVAM MATREM.

G Ratulor, occurrit mihi candidus hospes I E S V S.
 Claude sinum mater : matris ab ore canam.
 Adspice, quem speras, tremulis tibi nuncio membris.
 Cum puero, Verbi Mater & ipsa canet.
 Si Verbi genitrix canit omnia fausta salutis ;
 Quid verat & vocis succinat alma parens ?
 Sic tamen esto canant Verbi, Vocisque parentes ;
 Quid maius, pueri plus tamen ambo sonant,
 Magna parens, fateor Voci est ; & maxima Verbo.
 Vtraque prole parens, sed minor ipsa suâ est.

Epigramma 8.

Votum Ioannis, iam ab auito pec-
 cato expiati.

IOANNES AD CHRISTVM PVERVM.

T Erque, quaterque beate meo puer ille piaclo
 Certa salus, vin' te terque, quaterque canam !
 Ossa quot intexo nervis, quot & ossibus artus :
 Opto tot inde lyras ; opto tot inde fides.
 Et mihi quot digiti, tot eburnea plectra lace ssant
 Has citharas, nervis quas Amor opto, struat.

Et lyris

Et lyricen catus ipse modos moderetur, & auras.
 Ut numerent laudes fila canora tuas.
 Si modus his numeris; numerus, quem dicat I E S V S,
 Innumerus, numeris vicerit astra suis.
 Pleias imbris aquas grauidis quas stillat ab astris;
 Suspitor has lacrymas dum queror, esse meas.
 Nunc agetum, quid adhuc in limine persto salutis,
 Nec tenero salue dulce repono Deo?
 Tu Verbum puer alme, salus quò maxima crescat;
 O mihi da salue, Vox tua reddet aue.

Epigramma 9.

**B. Virgo & Elisabeth mutuum *salue*
 sibi offerunt.**

Hic ubi cana nurus canit, accinit amula Virgo.
 Hæc verbi Genitrix; Vocis at illa parens.
 Sic Verbi, Vocisque parens sonat obuia *salue*.
 Nec minus addit *aue*, lætus vtrimque puer.
 Mutus vterque tamen: sed mater vtrimque benigno.
 Ore refert *salue*, quod det vterque pater.
 Dic mihi num Vocis, Verbi que puerpera concors
 Plus gremio, an gemino gestiat ore loqui?
 In geminis pueris pia queis sit cura salutis;
 Dic, sibi bis *salue* reddit vtrimque parens.

Epigramma 10.

**Elisabetham grauidam æquè grauida
 Virgo salutat.**

AD ELISABETHAM.

Qui citimùm tangit propè meta suprema sepulcrum,
 Et defœta breui sole senecta cadit,
 Prima chorum ducis; primò cui palpitat infans
 In gremio: & Virgo concipit inde Deum.
 Ast ubi vtrimque parens concurrat vtrique puello;
 Dum tribus his cedas, non nisi quarta venis.
 Quarta licet venias, tribus his minor vt comes, orbì
 Prima tamen festâ gaudia luce ferēs.

L ij

Epigramma

Epigram. 11.

B. Virgo & Christus Ioannem suæ
lucis appulsu illustant.

AD IOANNEM.

Sol, & Luna sacrum puero decus adflat & ignem
His puer ex astris Phosphorus alter erit,
Pulcher vterque tuis oculis adspirat honores
Sidereos; & adhuc te iubar esse negem?
Sol, & Luna, quibus nil grandius ardet Olympo,
Quid nisi grande suo fidus ab igne serant?

Epigramma 12.

Amor Christi & Ioannis.

AD IOANNEM.

Absentem puerum puer adspicit acrior Argo.
Ac oculi radijs traiecit ille sinum.
Teque animo tangit, tangi pede nescius infans.
Sic duo corda pari pectore conflant Amor.

Epigramma 13.

Puer puero gratiam adspirat.

Virgo salutat amans, Eos velut altera vatem,
Inuida quem cæco suppressit umbra sinu.
Siste tuas aurora rotas: præit alter Eous;
Vnde puer pueri ducat ab ore iubar.
Cui subitam præcox adspirat gratia lucem:
Maturatque nouum lux inopina diem.
Marris enim, puerique suæne liquente labello,
Quæ venit aura, sacras adflat vtrimque faces.
Quale decus! gremio necdum caput extulit infans,
Et sapit: ac cælum iam vix adultus adit.

Epigram-

Epigramma 14.

Ioannes ante Matrem diuinâ im-
pletur gratiâ.

AD IOANNEM.

EXsultim trepidas trepidante parentis in aluo,
Qui nec dum reperis nobile lucis iter.
Nempe moras nescis, pueros queis impedit ætas,
Matris adhuc alto pæne sepulta sinu.
Et cui sensus abest sensum tardantibus horis,
Te pueri gustus nunc alienus habet.
Iamque loqui saltu properas, vox nescia fandi:
Natus adhuc nulli, nascera parue Deo.
Quippe puer puerum vigil erudit, ante parentem,
Parque piam fratri frater adoptat opem.
Ante sacro de fonte bibit, quàm mater, alumnus.
Riuulus hinc fontem sic præit ipse saum.

Epigramma 15.

Ioannes in utero omni sanctimo-
niâ illustris.

NVnc puer est teneris horis flos puber; & idem
Fructus: amor I E S V cor cui sole coquit.
Quippe diu vixit; grauida vix cœpit ut aluo.
Vivere, iam lætæ dulce parentis onus.
An dubitas? vel adhuc infans, cui credit, I E S V M,
Ceu vir, amat: magno sic fit amore læax,

Epigramma 16.

Adloquium vtriusque pueri.

Discreto gremio puer hinc, puer obuius illinc,
Dulcibus alloquijs gestit vtrimque frui.
Et verò fruitur. Verbum hic, Vox ille puellus.
Ergo loqui gemino cœpit vterque sinu.
Ille pedum plausu; loquitur puer alter ocellis.
Mira sit hinc Echo mutus vtrimque puer.

*L iij**Epigram*

Ioannes cum Magis comparatur.

Grande caput submittit Arabs, altamque tiaram,
 Et tenero libat thurea dona Deo.
 Et puer exultans tremulâ qui gestit in aluo,
 Altera sacra facit; sed sine thure facit.
 Plus vter hîc properat? clauso puer hâret asylo:
 Liber oberrat eques mille Sabæus agros.
 Pace tuâ, liceat dixisse, Sabæe viator,
 Pusio plus omni crede, cacurrit equo.
 Siste Camele leuesque Dromas mihi siste labores.
 Nil facit ad pueri cursor anhelus iter,
 Quamlibet admissis procurris vt Eufus habenis:
 Vincit vtrunque pedem te puer arte præit.
 Nonne Sabæe tuum thus, quo veneraris, I E S V M,
 Occupat arcano victor honore puer?
 Extemploque Deum, Matris qui sidit in arâ
 An gremio? supplex voce precante colit?
 Nec satis est sic voce coli: sese agnus hic agno
 Immolat, ecqua Deo gratior agna litat?

Epigramma 18.

Ioannes ad vocem Virginis exultat.

AD IOANNEM.

Virgo sonat: surdâ dormis puer abditus aluo?
 Enigilas; agili ducis in orbe chorum.
 Quem iubet in gremio sic ludere mater I E S V;
 Ante tui parvum te tibi pænè parit.

Epigramma 19.

A L I V D.

Virgo parens, *salve*, dulci sonat alma labello,
 Cui cognata pari voce propinat *ave*.

Tum gemini pueri, geminæ & risere parentes,
 Gaudia qui liquidâ pura bibunt animâ.
 Vidit ut hoc, roseis tum sol emersus ab undis;
 Nunquid, ait, Diuûm gaudia terra rapis?
 Si meus hoc radius biberet de nectare guttam,
 Sol satur inde, meri iam mare dulce foret.
 Haud equidem minor inuideo mea gaudia terris.
 Maior ubi cælo iam puer astra regit.

Epigramma 20.

Ioannes exsultat, & canit Christum,
 & id ad vocem B. Virginis. quæ
 suo alloquio adspirat quasi vo-
 cem exsultanti puero.

AD IOANNE M.

O Buius ut puero, puer adstitit; exsilit alter:
 Iamque vibrans, clauso gestit abire sinu.
 Nempe nouâ puer arte salis; agis arte choragum,
 Angustoque breuem, voluis in orbe chorum.
 Enarrasque agili pede, quem nox celat, IESVM:
 Dædalis arguto sed pede lingua fedit.
 Lingua parum est Lyricem cunctos Amor erudit artus,
 Artibus è cunctis fit lyra grata puer.
 At silet os; puer arcta canes ad vincula linguæ?
 Pars bona nonne lyræ deest, ubi plectra silent?
 Si sis muta chelys; magnæ facunda parentis,
 Lingua tuæ plectrum dat chely: volue chorum,
 At chelys hæc, nullis quâ suauior accinit astris,
 Et chorus hic, quo non pulchrior vllus igit:
 Nam celer (ut paer es) docili pede ludis in aluo.
 Tam bene si saltas, dum canit illa; vir es.

Epigram. 21.

Ioannes gestit in vtero.

Parue, quid agnatâ vinctus sub compede ludis?
 Num tibi natali iam fata luce dies?
 Spem sed adhuc auido mora damnat iniqua puella,
 Includitque breui flammaea vota sinu.
 Quod si tardat iners pes, spes præcurrit amorem,
 Quem sua vox fraudat, ceu tuba; grande canis.
 Vix dum vita calet; viuos tamen imbibis ignes.
 Nec dum tangit humum pes, celer astra terit.
 Exfors lucis agis; stas clara lucerna salutis.
 Et, quasi sis victor, viscera clausa quatis.
 Quale decus! loqueris, cui vox silet omnis, **I E S V M.**
 Præco Deo ut præcas; tu tibi parue præis.
 Et, cui sensus abest, sensum tardantibus horis;
 Vir quod nemo capit, cœlitè mente lapis.

Epigram. 22.

Ioannis in vtero gaudium, quo Christum denunciat.

Agnus adest: agni nunc an silet augur, & index?
 Gestit enim vates, vox cui nulla, loqui.
 Ecce, tremente sinu teneros puer intremat artus,
 Deque vibrante parit gaudia blanda manu.
 Es puer hic infans, tot agens sine murmure linguas?
 Hic arguta leui quot pede membra micant!

Epigramma 23.

Ioannes optat Christi imperium, ceu
 præco, primus publicare.

IOANNES AD CHRISTVM.

TE propè tango manu, tango propiore labello;
 Et simul amplexus illigo pœnè meos.
 Sed nos diuiduis fors distrahit improba sepris:
 Quos par iungit amor, iungit & vna fides.

Ah ! nimium iungit, nimis & sors diuidit impar !
 Quem propè tango, parens tangere dura vetat.
 Nonne tuos oculos dolor huc aduertit & aures ?
 Tende, precor, puero, tu puer ipse, manum.
 Arcta licet teneant captiuos vincla puellios :
 Vincet vterque puer ; rumpet vterque moras.
 Si cupis, & quid ni cupias ? tot in orbe catenas
 Qui soluis, pueri soluere fræna neges ?
 Vtique nouum condis, vel pulchrius æthere regnum,
 Te duce, dic regni pignora prima canam.

Epigramma 24.

Ioannes adhuc in vtero cœlestia
 meditatur.

A Nte puer quàm tangat humum ; spe fîdera tangit.
 Clausus adhuc, Cœlo grande incurrit iter,
 Et faciles aditus, cœu liber ad ardua rerum,
 Difficili reperit vinclis vbiq̃ue sinu.
 Quos negat ipsa rudi natura nouerca sub ortu ;
 Id puero curâ præcoce reddit Amor.

Epigramma 25.

Ioannes optat quantocyùs publicam
 salutem annunciare mundo.

AD IESVM.

S Olue pedes, lituosq̃ue; canam noua bella Tonantis.
 Et potes, & debes soluere, solue pedes.
 Vt quid adhuc arctis captiuus inhæreo vinclis,
 Nec cano iam palmas ad mea signa tuas ?
 Ille ego Christe, tuis liticen qui milito signis,
 Dux vbi vicisti, vincula serua geram ?
 Crede mihi pars magna tui perit inde triumphî ;
 Quæ pœana canat, si tuba vinclis silet.

LIBER

LIBER II.
V I T A.

Epigramma 1.

Ioannis in natiuitate sanctitas
& pulchritudo.

AD ZACHARIAM.

Siteneri niueum spectes mihi corpus alumni,
Lac conerêsse putes, matre quod ille bibit.
Sin animam, primi labes cui nulla pudoris;
Phosphore pace tuâ, purior ignis erit.

Epigramma 2.

Ioannes vbi nascitur, ad nomen suum
canit iò triumphe.

Lacteus angusto prorupit vt advena septo.
Victor in hunc orbem; credo, triumphe canit.
Vincite iam pulchri pulcher canit augur honoris.
Vincite: vincentes præmia clara manent.
Vincite Tænaridas noua nunc ad bella phalangas.
Vincite: Iesseides ad sua signa vocat.
Palma triumphatrix omni cui frondeat æuo;
Omnis & inferti præmia sylua cadat.

AD IOANNEM.

Sed quid parue canis pulchris præana triumphis,
Cui teneras stringit fascia curta pedes?
Quaque tubam teneas, medijs stat dextera vincis,
Vlla nec elingui vox comes ore fuit.
Næ tu miras agis venturis præeo coronis!
Cui deest aura tubæ, tu tuba festa canis.

Epigramma

Epigramma 3.

Ioannes natus Christum nasciturum
è Virgine prædicit.

AD IOANNEM.

I Bit in auctumnum felix iam Luna Decembris ;
Sed cui sol natus Virgine fructus erit.
Sic canis astra legens diuini conscia partus.
Quàm sapias ! Astrologum lynceus augur agis.

Epigramma 4.

Ioanne nascente, in Vocis ortu Pater
adhuc mutus persistit.

I nformi quid adhuc vox bruta remugit hiatu,
Et pater infanti par, vt imago, silet.
An vocem rapit ergo suo Vox nata parenti ?
Nunquid & in puerum liuor, an ira cadit ?
An potius rauim crudâ puer afflat ab aurâ ?
Agnus hic immiti nunc agat ore lupum ?
Hoc puer ausit amans ? vocem patris eripit error ;
Cui graue quod peccat cor, sua lingua luit.

Epigramma 5.

Ioannes denunciât salutem Orbi.

V Er Philomela canit ; grus nunciat aduena menses ;
Ficedula autumnum ; frigora densus anas.
Quid tu, magne puer, qui Vox es præuia Verbo
Occidis ? an reduces quos agit annus equos ?
Mitte breues anni toties morientis honores,
Aurea de dio sæcula sole canis.
Spemque voces mundo, tot qui labentibus annis,
Colla sub ærato fert recutita iugo.
Cernis ! adhuc diros fremit orcus ad arma furorcs ;
Fracta procelloso, sed cadet ira meru.
Ante diu mundum, ceu lamentabile bustam,
Qui stygis è flammis eruat, vltor erit.

Ecce

Ecce, venit puer ille potens, puer arbiter aui;
 Qui premat armatis impia monstra minis.
 Hæc vbi sint nunc arma, rogas? vbi fulmina Diuum?
 Vt puer est; matris condidit illa sinu.
 Larus id ipse canis natali testis in horâ:
 Et nunc hæc lituo cælite bella sonas.
 Sic tamen infestis canis arma tonanda procellis;
 Candidus æternæ pacis vt augur eas.

Epigramma 6.

Zacharias pueri sui merito loquitur.

Vix de matre cadens v dum bibit aëra pupus,
 Intactamque rudi stans pede tangit humum:
 Emicat; enodi que eludit lingua palato.
 Iamque parat Verbum Vox puer apta loqui;
 At Pater elinguis surdo nil mutit hiatu:
 Aut ferit informi murmura balba sono.
 Quid? vocale patri plectrum num surpuit infans?
 Clausus adhuc cæco carcere id au sit opus?
 Appage tale scelus: simplex an id audeat ætas?
 Lusus io! pueros; non mala noxa decet.
 Sentiat hoc pius ore parens, nascenté puello?
 Quàm blandus pueri pectore spirat amor!
 Sed quid? adhuc strictis pater ora coercet habenis?
 Expediat tardas libera lingua moras,
 Vineta diu, tandem facili iam verba labello
 Liberat? ô felix! vincla quis ista secat?
 Maximus ille puer, qui Vox it publica mundo;
 Abnueret patri reddere vocis opus?
 Ecce quod inclutit malè credula noxa parenti,
 Vox infans aperit nobile vocis iter.

Epigramma 7.

Zacharias nato Ioanne loquitur, vbi
 iam nomen scripserat.

Coeça sub obscuro retractans verba palato,
 Lingua rudes balbo piasit in ore sonos.

Quale

Quale nefas ! vocis fator ergo silebit, vt infans
 Pusio, tam festo Vox cui nata toro est ?
 Tu pia Vox Verbi, sua reddere verba parenti
 Durus an ergo neges ? nunc age ; tolle moras.
 Quid moror ? abrumpis muro data vincla palato.
 Emicat in faciles lubrica lingua sonos.
 Iamque diserta ferit vocali plectra labello.
 Vnde suauè canat, ceu lyra sancta, melos.
 Sed quid opus iam voce ; stilo si dextera vocera
 Exprimat ? apta loqui lingua fit ista manus.

Epigramma 8.

Zacharias infanti applaudit.

C Vi vix dum teneris vox palpitat vda labellis ;
 Quid pater infanti verba diserta facis ?
 Sed primæua rudes sensus nil præpedit ætas.
 Occupat ætatem, mens cui cana, puer :
 Qui vel adhuc clausus maternâ gestiit aluo,
 Natus an is patrio nesciet ore frui ?
 Ergo loqui tenero, pater, ô ! ne parce puello :
 Corde latent aures, (a) queis tua vota canes.
 (a) *Geminas quasi aures natura cordi adfixit.*

Epigramma 9.

**Ioannes vbi nascitur, applaudit Patri
 Zachariæ iam loquenti.**

E Vge puer, seris tandem Vox publica votis,
 Præcine venturo candida signa Deo.
 Intereâ risu puer incipe nosse parentem :
 Sit satis hoc puero ; Vox tibi risus erit.
 Sed miscere rudi maui's cata verba labello,
 Vix octaua breui cui redit orbe dies.
 Tum tibi iure neges, quæ reddis verba parenti ?
 Si tacet os ; oculis parvule discè loqui.

Epigramma

Zacharias respondet puero.

I Vsta sub elingui fandi stet cura palato,
 Cor vbi brurus adhuc vinxit, & ora stupor?
 Haud reor id iustum sed enim stupor omnis, & omnis
 Error abest puero, mens cui cana sapit.
 Non natus grauidæ si Virginis hauserit auras:
 Iam natus patulâ non bibet aure sonos?
 Sed patrios bibit aure sonos, simul haurit amores
 Quâ canit ipse parens, succinet arre puer,

Epigramma 11.

B. Virgo ministrat Elisabethæ.

A D B. VIRGINE M.

V T cognata tui pia munia vidit amoris,
 Credidit ancillam te, cui mater eras.

Epigramma 12.

Votum optat Pietas, vt dies qui nas-
 cente Ioanne sub Cancro decrescit,
 potiùs crescat, quasi sub verno
 Ariete.

Q Vale nefas! spirante nouam nunc luce salutem;
 Defraudat radio sol breuiore diem.
 Funestatque hilares tristis iam vespera soles;
 Dum puer in terris gaudia verna parit:
 Quis dolor hic cæli? num liuor & incubat astris?
 Cur non cum puero, crescit amœna dies?
 Sic equidem voui; longis sol lucidus horis
 Ni, quo nunc oritur, Cancer adesset, erat.
 Aurea dic atris sol fræna reflectat ab umbris;
 Maior vbi puero crescere cepit amor.
 Et sua lux crescat, sociâ cum luce iuuentæ:
 Nobilius gemino fundat vt igne iubar.

Hei mihi ! sed Cancer simul attingit ardua cœli;
 Lux breuiore suum luce coërcet iter.
 Scis, quid agas ? Cancrum gelido, sol, mitte Décembri;
 Ariete, sol, verno te decet æthra vehat.
 Quid Cancro & puero ? lucem puer ; omina noctis
 Cancer amat ; puerum vita serena decet.
 Cancer iners nitido soli cur incubat ? illum,
 Nox cui grata comes, noctis & vrar hiems,
 Vt quid in æstiuis hiemet nox frigida signis,
 Ignea sub cancro quando lucerna micat ?

Epigramma 13.

Ioannes vbi nascitur, dies imminuitur,
 sic pristina Legis Mosaicæ
 gloria decrescit.

Vix puer eximius vitales hauserat anras,
 Imminuit longos arctior hora dies.
 Iamque breues refugo sol orbe retorquet habenas,
 Quo protendat iter, dux cui Cancer erat ?
 Et vetus antiquo Lex fræna reflexit ab æuo,
 Ac cadit in noctem longior vmbra fram.
 Et qui cornigero (a) ducè Mose cucurrit ad aras
 Bos retrò, ceu Cancer, triste reuoluit iter.
 Quis scit, Erythræas Moses vbi transit arenas,
 Annon his Cancrum repperit ille vadis ?

(a) Moses cuius facies ex Angeli aspectu lucida
 obradios quasi cornuta apparebat, vbi mari Rubro
 copias Hebræas sicco vestigio transmisit. Legem
 tulit cœlitus acceptam, qua boues Deo immolandi
 imperentur.

M

Epigramm.

Epigramma 14.

Ioannis gloria & fama super montana
celebratur, qui deinde in monta-
nis egit rupibus.

Echo Ioannis famâ resonat.

Fama Palæstinis quæ diditur inelyta campis,
Plaudit iò! & mundi gaudia sera sonat,
Rupibus adludit, quæ nescio, vocis imago;
Visa loqui: duris adsonat i cta petris,
Credibile est resonæ volui vaga iubila famæ
Clamat, iò! iò! conscia: natus, iò!
Natus Ióannes, & par his montibus iò!
Natus, iò! concors petra reclamatione
Responset que cauis Echo facunda sub antris,
Et moriens animat murmur vtrimque sonum.
Haud equidem miror, quod iam miratur Idume;
Si petra, ceu famæ consona lingua, canat.
Vox rupem seros si dura sequeretur in annos,
Iam vocem rupes nollet amica sequi?

Epigramma. 15.

Elisabetham Ioannes suo partu
illustrat.

Quem pariens perdat nocuâ de prole decorem,
In Gnato genitrix seruat Elisa suo.
Stirpis enim damnum redimit, flos pulcher, alumnus:
Virginei floris fructus hic instar erit.

Epigramma 16.

Ioannes ipse lactens, lactentem
IESVM adloquitur.

Lactea Virgineæ turgescit vena mamillæ,
Et gauido prægnans fonte pupilla salit.

Magnæ

Magne puer, bibulis vitæ duc pabula venis;
 Et bibe nectareo pocula mista fauo,
 Quas ô! delicias duces puer alme labellis?
 Quale tuo & ducet nectar ab ore parens!
 Nardinus his adspirat odor, mihi crede, mamillis;
 Aut, si quis nardo suavior, halat odor.
 Quin & amor blando tua suavia condit amomo;
 Condit & ambrosio grata labella croco,
 Attigero tantum pueri, matrisque labellum;
 Quæ bibat hinc duplum mel, ero diues apis.

Epigram. 17.

Ioannes puer in desertum secedit.

AD IOANNEM.

Ceu turtur vacuis gemis exsul, & orbis in oris,
 Et fugis antiquos parvulus erro lares,
 Fallere; te nudis si degere credis arenis:
 Hic tua quidquid obit planta, perennè viret.

Epigramma 18.

**Ioannes locustis & amaro melle
 pascitur.**

Inde struit macram locusta miserrima cenam,
 Adstruit hinc vinctum mellis alumna penu.
 Illa dapes; hæc pocula glabris apponit arenis,
 Mors sed amara dapes; mel & amaror habet.
 Has tamen hinc epulas conuiuia beatus adornas,
 Præ quibus & Medas despuat aula dapes.

A L I V D.

O mihi dic, qui Cœlituum noua gaudia libas
 Melle, quod alma mero nectare condat Apis; (a)
 Hæc Apis an terris sata? num magis edita cœlo est?
 Hic quoque fidus Apis, quæ tibi nectar alar.
 (a) Est ad polum Antarcticum Apis nouum si-
 dus Astrologis.

M ij

ALIVD.

Ieiuno squalere puras hunc puluere campum?
 Pingue Palestinam sumen inungit humum.
 Hic quæ Lympha fluit, vel quæ mel haurit amarum,
 Lacte mero manat, manat & herba fauo.

Epigramma 19.

Angustior specûs, in quo degit Ioan-
 nes, gloria; quam Ierosolymæ
 splendor.

Hic quæ tecta vides viuo pendentia saxo,
 Extimij Vatis crede fuisse lares.
 Sirius hîc Syriâ quam sol instrauit in orâ,
 Lympha sitim pauit, pauit & herba famem.
 Ne mihi sperne breucom vili sub rupe latebram:
 Plus micat hæc aulis, vrbs Solymæa, tuis.
 Ampliat hoc hospes, quo non angustior alter,
 Hospitium: vt superis digna sit aula choris.

Epigramma 20.

Ioannes melle agresti vescitur,
 quod illi dulcissimum.

Mel, cui nil mellis, libas propiore salinâ,
 Apricus Syrium Sol vbi torret agrum:
 Os tenerum, metuo, vitiet primæuus amaror.
 Nec sinat, in dulces vox fluat alma fauos.
 Mitte metum: vox inde fluet prædulcis. amaro
 Alma thymo solers mella laborat apis.
 Ad quod amara fauo thyma mellis amaror amori est;
 Nescit amaricicno, fel cui nectar, amor.

Epigramma

Epigramma 21.

Mellis amaritudo Ioanni dulcescit.

Q uod quasi fel terræ (a) teter contristat amaror,
Quale parit Pontus, (b) mel sine melle bibis.

Pontus alit medicata nigris aconita venenis,

Queis violat dulces pestis amara fauos,

Mel labijs lege triste; sapit quid dulcius vuâ;

Os id an ambrosio liquitur ergo fauo?

(a) Fel terra herba amarissima. (b) In Ponto
quia larga aconiti est copia, mel amarum apud He-
racleam apes colligunt. Plin.

Epigramma 22.

Ioannes laboriosus 12. ætatis anno,

AD IOANNEM.

C laua quot Herculeos grauis extudit arte labores,

Tot numeras annos, dura per ausa, tuos,

Sed tibi quid vani cum vanis Herculis armis?

Monstrorum hic domitor si quoque monstra facit;

Seque Deum iactat, fictos mentitus honores,

Vix medijs Hydram victor vt vssit aquis.

At tu mille domas Alcide fortior hydras:

Attamen ille labor vix tibi ludus erat.

Zodiaco quot signa vides; tot crede labores

Ire tuos; vnus vix quibus annus ijt.

Epigramma 23.

Ioannes ambit aquas, & ad baptis-
mum inuitat.

A D Christi radios, quos vnda repererit, ardes;

Entheus arsurum cor tibi flammât amor,

Cui sic corda flagrant, & vox it publica mundo,

Quique stat ad solem, quàm benè clamat aquas!

M ij

Epigram

Ioannes ad aquas Salim adit.

Quid tibi cum gelidis arsura lucerna fluentis ?
 Num tua lux medijs tuta natabit aquis ?
 Et tibi quid cum fonte, sacri Vox nuncia Verbi ?
 Quem tua lux monstrat, vox canet inter aquas.
 Hinc quæris liquida vocis sub imagine fontem,
 Scilicet arguris fons sonat omnis aquis,
 Præcipue Verbum sonat, & sonat amnis I E S V M,
 Quo fons omnigenis fontibus vnus eas.

*Epigramma 25.***Ioannes Baptismum instituit in Salim
& Ennon vbi plurimæ aquæ.**

Quo vis appellem te nomine, maxime vatum ?
 Puluis eras, humili puluere maior abis.
 Angelus irradias, puroque simillimus astro es ?
 Angelico fulges clarius igne iubar.
 Tu sacra vox verbo, geminæ tu fibula legis.
 Tu tuba dux bellis, dia lucerna sacris ?
 Iudicij tu præco, pijs tu signifer armis
 Phosphorus Eoo, fontis es vna Deo.
 Nonne Deum liquidis irroras altior vndis,
 Vnde bibat puras sanctior amnis aquas ?
 Eia. sona, en verbum in Legem iubet, adstrue nomen,
 Agna litat. liba. Dux parat arma, cane.
 Ecce Deus. Deus ecce, sacri gere signa triumphi.
 Sol surgit : radia Phosphorus ante diem,
 Gestit, vti video, puris se ringere Lymphis.
 Si sis vna, sacras implue fontis aquas.
 Hinc fata septenis Nymphæ ceu Nilidos vrnis ?
 Diues inexhaustas gratia fundet opes.
 Et mirer, latices Salim si queris & Ennon?
 Vnde laues iuges fons sacer vndat aquas

Epigramma. 26.

Ioannes Vox ad aquas Salim Baptistum impertit.

SI sonus absit aquis, Vox hinc bibe nuncia Verbi;
Et simul os lymphis adde, loquentur aquæ.

Epigram. 27.

Ioannes primum se Christi aduoluit
pedibus, deinde caput
aquâ diluit.

Cernuus informi procumbis puluere puluis,
Et dominos supplex lambis, vt umbra, pedes.
Iamque tuo propior, propiorque ad serpis I E S V,
Et pius ambo manu stringis vtraque pedes.
Felix ille cliens, hæc qui vestigia terris
Quærit, & obstipio lumine figit humum?
Est id vt inuideam, sed quis sit liuor amanti?
Tangat vti libuit, dextera casta pedes.
Et qui siccus humi serpsit modò puluis & umbra:
Is nunc viua Deo diluat vna caput.

Epigramma 28.

A L I V D.

TV nec vt ima quidem dignus pede vincula soluas,
Et quia non dignus, dignior inde Deo es.

Epigramma 29.

Ioannes aquis intingit Christum, cuius
famæ claritudo è Iudæa, toto orbe
deinde diffunditur.

VT quid adhuc cæco pernox later umbra sub antro,
Dissimula tque suum clausa lucerna iubar?

M iij

Latinus

Larius angustis latebris prorumpet in orbem,
 Nobiliusque feret clarior aura iubar:
 Quasi bet immensis radijs metabitur oras,
 Sole sub Eoo, sole sub hesperio.
 Nunc sed Abrahamic tantum præfulget ad aras
 Nempe nitet parvâ parva lucerna domo.

Epigramma 30.

Ioannes purissimum Agnum Agnorum
 in Iordane lauat.

Prior argento super impluit humor I E S V M:
 Irriguum sancto stillat ab imbre caput.
 Anne putas, nivei tu velleris abluis agnum?
 Ipse lauat puras, quem lauis, agnus aquas.

Epigramma 31.

E Christi baptismo Iordanis gloria.
 AD IOANNEM.

Perpicuis natat agnus aquis, cui candor oloris,
 Hunc tamen illimi diluis vdis aquâ.
 Quin & maior honos Iordanidas influit vnas.
 Ut tetigit sanctum purior vnda caput.
 Iordanis quos tinget aquis, hos adferit astris.
 Et idanus cœlis astrifer alter erit.

Epigramma 32.

Ioannis gloria è Christi baptismo.

Largiter ô peccas, es puluis, & appluis imbrem:
 Mandat, & infuscat puluis in imbre Deum?
 Tangere parce manu, vel spargere parce liquores.
 Quid nisi turpe coit puluis & vnda, lutum?
 Puluis homo, sed vbi solem sic abluis; hauris
 Hinc decus, è pulchro pulvere sidus eris.

Epigram

Epigramma 33.

Ioannes sese indignū estimat, qui pedis
obstragula Christo soluat; tamen eius
augustum caput aquâ perluit.

Q Væ vix ausa pedes imis attingere terris,
Perfunder domini iam manus alta caput.
Quantus honor! supplex manus ab pede scandit IESV
In caput: id castis credo coronat aquis.

Epigramma 34.

Ioannes Christum sacris
aquis tingit.

AD IOANNEM.

H Is tibi quanta vadis fame iam gloria manat!
Quantus & hoc orbi candor ab anne fluet?
Gestit enim castis huc se perfundere lymphis,
Qui maris & terræ sceptrâ suprema regit,
Deque oculis emanat amor, qui purior omni
Fonte, nefas sacris omne piabit aquis.
Quod nequit eluuiis immensis didita stagnis,
Diluet hîc parcus iam liquor omne scelus.
Nunc age, rende vadis, larices rape, deplue rores,
Tinge Deum; Deus his cætera tinget aquis.
Ecce lacus Lymphâ Iordanide merfit IESVS:
In caput è purâ defluit vnde manu.
Addis aquis lacrymas, Iordanis an alter amorî
Tu fluis? it certè gratior iste liquor.

AD IOANNEM.

T Vn' cinis ergo Deum tingas? Deus imperat, istas
Ardet aquas: riuos fons sitit ipse suos.
Nunc igitur, quas ipse sitit fons, implue lymphas
Vrna liquens fonti sit tua dextra suo.
Præuius ipse tuo soli ceu Phosphorus ardes:
Præuia tu fonti sic eris urna tuo.

M V

Epigramma

Epigram. 35.

AD IOANNEM.

Tunc Deo lymphas? sic est. has ambit I E S V S,
Vnde lauet riuos, fons fitit vber aquas.

Epigram. 36.

Ioannes in Christi baptismo Nymphas aduocat.

Vos liquido virides hyalo quæ ducitis annos,
Nunc agili Nymphæ carpere fila manu,
Vosque sacri Vates, hæc ad vada plaudite Vati.
Purior hinc omnes influit humor aquas.
Cernite purgandis Christus caput abluit vndis.
Omnis ab his lymphis purus vt amnis eat.
Quis prius eripiat mihi, iam non fulgere solem:
Quam non casta sacro balnea stare vado.
Balnea, quæ totum sunt manatura per orbem.
Quod modo fons; puri post mare fontis erit.

Epigramma 37.

PALINODIA AD ANGELOS.

Sed quid ego vanus fallaces aduoco Nymphas?
Quid nisi Nympha reæ est futile mentis opus?
Quin potius pictis vos discolor agmen in alris,
Inuito volucres hæc agitare choros.
Quique sonant Christum, puros huc currere fontes:
Castalis hinc castis adfluit vnda lyris.
Eminet his lymphis maiestas arbitra rerum,
Inuideat sanctis stellifer orbis aquis.

Epigram

*Epigram. 38.*Ioannes ipse homo & puluis
Deum lauat.

Cernite. rorat homo, puluis licet arida, Numen;
 Quid? sacer è sicco puluere riuus ear?
 Puluere riuus abit, liquor hinc qui manat, IESVS;
 Hunc sinit, & medio stans super amne bibit.
 Ergone pulueream sitiens Deus ardeat vndam?
 Aut bibit ab riuo fons satur ipse suo?
 Sed quid grande putas parcis hunc spargere lymphis;
 Qui dabit immenso fons hic vt orbe fluat.

*Epigramma 39.*Monitio ad hominem vt velit con-
uersus in fontem transfluere
ad Christum.

Huc ades, huc quisquis regione viator oberras,
 Ac viridi ripæ margine siste gradum,
 Et dic, vt niueos hæc videris ire per artus
 Flumina; cœlesti currere digna domo:
 O vtinam! nitidis ego fons sim lymphidus vndis, (a)
 Totus & in lacrymas candidus annis eam!
 In caput, inque suam memor vt liquor influat urnam,
 Et repetat fontem fons minor ipse suum.
 Annis enim, grato ceu fonte, recurrit in æquor,
 Vt bibat æquoreis auctior urna fretis.
 Sic mihi siqua foret, te vena requireret I E S V.
 Vt biberem dulci quo fluis vsque mari.

(a) *Nil crebrius apud Ovidium quàm homines
 verti in fontes, arbores &c.*

Epigram-

Ioanne Christum aquis tingente, vox
è cælo adlabitur.

Quæ procul undosâ ripâ facundus & amni
Enatat Ifacidum Nilus, & arua rigat; (a)
Pulvis homo rorat, liquidaque in nube Tonantem
Umbrat, & effusis in caput undat aquis.
Pro superi ! tangat temeraria dextera Numen,
Et manus haud æquo perpluat imbre caput ?
Mené pati ? trepidas sed quis sonor attonat aures ?
Ultor an arsuos flammât in arma globos ?
Palleat, incestis cui mens gemit anxia nexis,
At tu parce meru, mens cui pura probro est.
Quæ lauat unda, trahit mundo de vertice I E S V
Mundiciem, nullum manat ab amne scelus.
Sed pietas, & pura salus dimanat in orbem;
Queis lauat, exstinxit fulmina Christus aquis.
Hinc vox attonitas cælo fata perpulit aures,
Qui sine voce queant fulmina merfa mori ?

(a) *Jordanis instar Nili exundat æstate & agros
irrigat, uti & Euphrates.*

Christi Baptismus Iordanis aquas illu-
minat. unde dictus baptismus
Φωτισμός Græcis, id est, illu-
minatio: è quo uti fidere,
Christiani relucet.

Isciam purgat Nympham sacer Ἰηδός I E S V S. (a)
Dum regit hibernas Cynthia lana rotas,

Fluxit

Fluxit in ambrosios, ni fallor, Aquarius imbres;
 Nare sacrum castis vidit ut ἰχθύς aquis.
 Sustinuitque rotas, ac sol adstrinxit habenas,
 Ut Syrio princeps cerneret orbe iubar.
 Exin mille stupet Iordanide nare sub vnda
 Sidera de Christi cœlite narâ sinu.
 Atque regat, Iordanis aquis vbi stillat, IESVM.
 Stellifer an terris ille sit Eridanus?

(a) *Christus SS. Patribus dictus ἰχθύς, id est, piscis ob baptismum & quia litteræ in ἰχθύς sunt prima litteræ illius celeberrimæ Acrostichidos Ἰησοῦς Χριστός Θεὸς υἱὸς σωτήρ. Porro 6. Ianuarij creditur Christus aqua perfusus. Epiph. 58. hæres.*

Epigramma 42.

Christus ipse sacer piscis in Iordane
 innumeros sacros pisces è baptis-
 mo gignit.

Astriger astrigeri natat hic fator ἰχθύς ἰχθύς.
 His fatus ἰχθύς aquis, nectar ut inde bibat.

(a) *Vix cæli liquido videas tres æquore pisces.
 Ast his innumeros nare videbis aquis.*

(a) *In Zodiaco non nisi sunt gemini pisces, & ex
 ira enim piscis Notus Cetusque Andromeda.*

Epigramm

*Epigram. 43.***Christus suo Baptismo Iordanem
consecrat.**

EXpiat illimes ripâ Iordanide lymphas
 Christus, & æthereas impluit almus aquas.
 Vber inexhaustis dimanat gratia riuis.
 Ut terigit castum candida lympha caput,
 Corpus ut vnda : sacer sic & cor eluet imber.
 Vnde nouum prisco flumine flumen eat.
 Nonne vides purum secum Deus euehit orbem,
 Quem lauit nitidis Ilacis vnda vadis.
 Quid ? mundum niuea Iordanis an abluit vnda?
 Amnis hic immenso maior it Oceano.

*Epigramma 44.***Votum Iordanis vbi Ioannes Christum
intingit.****IORDANIS AD IOANNEM.**

Abluis ô felix Iordanide Numen in vndâ ?
 O trahat è Christo purior vnda decus !
 Quod Christum decuit , quem non decet ibo per orbem,
 Iordanis tacitis ipse sulurrat aquis.
 Si non Oceani vastis sim largior vndis
 Oceano saltem sanctior ibo liquor.
 Copia densarum mihi quo fluat vber aquarum
 Si tot vbiq; lutum turpe redundat aquis.

*Epigram. 45.***Christus aquas suo Baptismo expiat.**

Iordanis nitidis vndis irrorat I E S V M
 Sic fluuius fontem iam lauat ipse suum.
 Seu potius fons ipse suum sacer abluit amnem,
 Purior ut niueas diluat imber oues.

Epigram. 46.

Epigramma 46.

Votum Iordanis vt Christi ex oculis scaturiat.

I Or, & Dan gemino de fonte binominis vndat, (a)
 Ad Libani Phialam, quæ bibit inde niues,
 Ipse leui quamuis prati fecat herbida riuo,
 Inque virente narat picta per arua vitro.
 Christe tuis oculis fontem sibi quærit, & vnam;
 Ipse suo visus turbidus ire luto.
 Hoc oculo, hac Phialâ mallet Iordanis aquari,
 Quam Libano, gelidas vnde propinat aquas.
 Ambitio & fluuio est, his si manaret ocellis;
 Vitrea quæ fluxit, gemmea Nympha foret.

(a) Ior & Dan gemelli fontes, vnde Iordanis nomen & amnis confluit in Phialam lacû sub ningido Libano, cuius è liquefactis niuibus aquas hic lacus haurit perennes. Vnde Iordanis vt Nilus, simili de causa, estate redundat.

Epigramma 47.

Iordanis sacer è Christi baptismo fluuius.

D Extera mortalis Iordanide perpluit vndâ
 Numen, & alba sacrum diluit vnda caput.
 Pura putas mundant formosum flumina IESVM?
 Mundantur: niueas consecrat Agnus aquas.
 Candida cælestes Naïs iam concipit auras.
 Vnde sacer sacras parturit amnis oues.
 Diues enim castis exundat gratia lymphis.
 Et iam fons alius fonte lauante fluit.
 Cor lauat vnus aquis, alter fons corporis artus.
 Dic mihi Iordanis duplus, an vnus eat?

Epigramma

Iordanis in Christi baptismo gloria.

Nais vt insueti conspexit velleris agnum;
 Cœrula sollicitis fræna retorfit aquis,
 Prodigæ ni potius vomat vberè copia cornu
 Nunc alias princeps quas bibat *ix* D^{ns} aquas.

Fons propè Iordanem, vnde hausta a-
 qua nuptijs in vinum vertenda,
 Iordani inuidet.

VOX FONTIS.

Naiadum liquido gremio fugit vnda per herbas,
 Quaque fugit, tacito murmure visa loqui est.
 Inuidus ille meos cur inuidet annis honores,
 Qui meruit purè tingerè fonte Deum?
 Et quantum hoc tenui vix spargere rore Tonantem!
 Ast ego quantus honos! vberè pasco mero.
 Si mihi forte suos radios afflaret IESVS;
 Auriferis fluere diues, vt Hermus, aquis.
 Aurea nolo Phrygem quæ fallant pocla tyrannam, (a)
 Fons mihi sidereas funderet vber opes.

(a) Midas à Dijs impetrauit vt ea qui se ablueret
 aqua in aurum verteretur. Vti fabula fingit evenisse
 in amne Pactolo.

Ioannes denunciât è Christi baptismo,
 ceu fonte igneo, viâ cælo ineundâ.

AD HOMINEM.

AD fontem digitum, radiumque intendit IESVS,
 Cui sacra cœlesti manat origo domo,

Tinge

Tinge caput. Libani niue purior ilicet agnus
 His enabis aquis, qui lupus ater eras.
 Nec minus his adspirat aquis, quas indicat, ignes
 Lustrat enim lymphâ, lustrat & igne reos,
 Si sapias, atra nigrum quem ducit noxa sub orcum,
 Quâ fons signat iter, trames euntis eat.
 Te quacumque trahet, Superas deducet ad arces.
 Fons hic vnde fuit rursus ad astra salit,
 Orbis vti tellus; sic & liquor aduena cælo
 Orbis, & in patrias fons redit orbis aquas.

Epigramma 51.

Ioannes ad aquas Salim Christum annun-
 ciat & eius Baptismum adumbrat.

AD VATEM.

Vox sonat ad fontem, Verbo Vox docta magistro;
 Voce sub hac Verbum fons quoque disce loqui.

Epigramma 52.

Quæstio.

Cur Ioannes amat aquas, cum Christus
 ignem se missurum promittat?

CVi ignes Deus, ambit; aquas homo dispare voto?
 Hunc æstas, illum frigida gignit hiems.
 Ne magis nunc hiemet toto nox algida mundo;
 Sol dabit æstatem, quem sacra bruma parit.

Epigramma 53.

Ioannes Christum annuntiat.

IOANNES AD CHRISTVM.

Vox ego, tu Verbum, tremulo tibi precino plectro:
 Sic ego Vox Verbo iam lyra facta sanam.

Epigramma 54.

Ioannes Agnum Dei ostendit.

Sæcla diu lentis hætere implexa quadrigis:
 Implicuit fuluas orbita senta rotas.

N

Expedis

Expedit has verbum, spinisq̄ue tenacibus orbem
 Explicat, è castâ Virgine Virgo puer.
 Ast vbi nunc ætas redit aurea, Virginis astro;
 Feruet inoffensis orbita panda rotis.
 At quò flectit iter, dubiasq̄ue reflectit habenas?
 En tibi dux index, hoc duce quære viam.
 Quære, nouo mihi crede, viam sic quærere seculo;
 Id fuerit metam tangere panè tuam.

Epigramma 55.

Quæstio.

AD IOANNEM.

Quid tibi cum Christo, Vates noua gloria Vatum?
 Vox Verbum, & Solem stella sequere tuum.

Epigramma 56.

Ioannes Vox in deserto.

EN tibi Vox Verbi vocali consona saxo,
 Sive repercussæ vocis imago sonat.
 Næ tu Threicijs Iudæa beator aruis,
 Quæ Diuûm resonis Orpheæ pascis agris!
 Vos ô saxa, feræq̄ue, Cedriq̄ue, gregumq̄ue magistri,
 Ite precor, Syrio par modo turba solo.
 Vos Orpheæ chelys trahet illice blanda susurro,
 Si non Orpheâ dulcior aura chely est.
 Induet inde feras alijs noua forma figuris
 Quæ fera torua fremit, iam cicur agnus erit.

Epigramma 57.

Ioannes Vox Verbi.

TV Verbo Vox vna, nouæ tuba nuncia legi es,
 Si tua lingua Dei est, cor tibi cuius erit?

Epigramma

Epigramma 58.

Ioannes quem prisci vates varijs æni-
gmatibus adumbrant, clare digito
suo demonstrat

MESSIAM.

Quem prisci variâ pingunt sub imagine vates,
Dissimulat Solem discolor umbra suum,
Nunc autem veterum simulacra faceffite vatū.
Est index digitus, qui mihi dicat, hic est.
Felix ille dies felicior iste, sereno
Quem lux pura iubet sole perenné frui.

Epigram. 59.

Ioannes Christi laudes celebrat
ad aquas.

Mundus ouans læto canit omine & agmine Verbū;
Artificem mundi Vox vbi sancta præit.
Id canit & resonis crepitans in vallibus amnis,
Et strepitans altis quæ ruit vnda iugis.
Suspice nutantem frondoso vertice cedrum.
Crede tot hæc linguas, quot mouet illa comas.
Suauè sonat leni Zephyritis & aura susurro.
Dulce decus terris, blanda quod astra vouent,
Auspice sed Verbo, cui Vox præit aurea carmen,
Quale dedit Bethles astriger ante chorus.
Ne dicam, Superis quod & vsque renarrat in oris,
Seraphicas inter turba canora lyras.
Felicis oculi! tales spectate triumphos
Quæis datur, vt biberit cor id ab aure melos.
At mage Vox felix, cui sancta susurrat I E S V M
Nais, & hunc vitreâ fons canit ipse lyrâ.

N ij

Epigramma

Epigramma 60.

Pharisæi & Scribæ Ioannem potius,
quàm IESVM quærunt.

AD SCRIBAM.

Ecce tuus Syrijs iam sol inclaruit oris,
Quem comes affini lumine stella præit,
Stella, sed incertæ quæ quod cynosura carinæ est,
Dux fit vt agnoscas nobile solis iter.
Ast magè Ioannem quæris, quàm quæris IESVM
Num tibi cor magnes quod sua stella trahit?
Nescio sis magnes, vt amor te sideris vrat.
Hoc scio, magnetis cor tibi durat hiems,
Et durum ceu perra trahis Magnesia ferrum,
Testis in imiti stans cruce clauus erit.

Epigramma 61.

Ioannes, de quo Christus, quid existis
videre? an arundinē vento agitatum?
Ad aquas Salim degit.

Ioannes cur ambit aquas, queis visus arundo est?
Ecquid arundo suas non nisi quærat aquas?

Epigramma 62.

A Christi baptismo Ioannis gloria
incipit minui.

IOANNES AD CHRISTVM.

Incipio minui, tua lux vbi crescit ab vndis,
Nulla lucerna micat, Sol vbi surgit aquis.

Epigramma 63.

De Christo & Ioanne diuersa fors.

IOANNES AD CHRISTVM.

Sivocem & Christum duo dixero sidera, fallam?
Dic duo signa, quibus lucei vtrique iubar.

Ast vbi

Est vbi iam minor, crescis; nec id abnuo, nolit
Ante suum solem Phosphorus vltro mori?

Epigramma 64.
Ioannes Phosphorus.

Nox abit. umbrosæ vanescunt cornua Lunæ.
Corniger vt Moses; sic vetus umbra cadit.
Lex noua lux. alter cum luce recurrit in orbem
Phosphorus. is soli præuia stella micat.
Ille suo noctis conuicia diuidit astro.
Albentemque nouo nunciat igne diem.
Scilicet is lucens, ardensque Lucerna Tonanti.
Conscia lux veti, cui pius ardet Amor.
Illius exortu Solymis nox incubat aris.
Inde Deo templum iam sacer orbis erit.

Epigramma 65.

**Ioannes Phosphorus, ad Argum Pasto-
rem fiderum in cœlo.**

Ardua cui cyano rident sua pascua campo. ^(a)
Coge gregem. numerum non habet ille suum.
Exsul adest cœlo nullus quo pulchrior ignis,
Prouidus it terris Phosphorus astra sequi.
Nempe suum solem comes igneus ambit I E S V M.
Hunc, præit, vt cœlo sero sequatur herum,
^(a) *Argus Pastor lûs virginis in vaccam mutatus,
plenus oculis, occisus cœlo est adscriptus.*

Epigramma 66.

**Ioannes manifesta lucerna, foris
& domi delitescens.**

Esto premas alto captiuam pectore flammam,
Mille tamen radijs emicat inde iubar.

N iij

cat

Cæca domi laterna lares, domus hospita lucis,
 At lucas alijs clara lucerna plagis.
 Sic vbi bisgeminę dispar discrimine fortis
 Sciñdere; tu conflas pulchrius inde iubar.

Epigramma 67.

Ioannes lucerna Deum ostendens.

Sol in nube later. (*Verbum caro*) quæris IESVM?
 Quære facem, cæco nata lucerna die est.

Epigramma 68.

Ioannes lucerna.

VOX IOANNIS.

Fomes eram sine luce, nouum iubar adflat IESVS.
 Duco facem, patriâ clara lucerna domo.
 Et nunc Ifacijs ceu lucida stella tenebris
 Irradio; ah! Syrio nox silet alta solo.

Epigram. 69.

Christo nascente minuitur Ioannes.

Dum sua lux Verbo crescit; Vox occidit vmbri.
 Vox an ad hoc Verbum lucis eclipsin agit?

VOX RESRONDET.

Plueream dedignor humum, iuuat ire per orbis
 Stelliferos illuc fert via recta pedes.

Epigramma 70.

VATICINIUM.

Ioannes lucerna breui exstinguenda.

Nox vetus astra premit, densas quæ diuidat vmbas,
 Sed micat Abrahama pulchra lucerna domo.

Ecco

Ecce vigil rhalamo furdas eliminat vmbra,
 Mentiturque breuem lucida tæda diem.
 Vix stetit ; infestis sed fax cadit icta procellis.
 Venit ab incesto dira procella toro.
 Idque vbi natales Syrii venere tyranni:
 Quid ? naralitus nox erit ergo dies ?
 Nox erit. extinguet fax Cypria nocte lucernam.
 Nil facit ad spurcam pura lucerna facem.
 Ab Stryge tæda vomit terros Amathusia fumos.
 Siderium at fundit casta lucerna iubar.

Epigram. 71.

Ioannes licet maximus & Christo pro-
ximus; tamen eo crescente
minuitur.

VT Vox ipsa suo conspirat proxima Verbo :
 Sicutus & Christo proximus ardet amor.
 Utque suo propior lux Phosphorus ardet Eoo ;
 Sic comes & summo proximus ito Duci.
 Pulcher at Eoo crescit si Phosphorus igne :
 Creuerit Eous ; principe luce cadat.
 Et iubar ipse Deo primis quasi clarius annis :
 Qua Deus it maior lux ; minor vmbra fugis.
 Ecqua precor, medijs quæ fulsit stella tenebris,
 Audeat ad Solem stare superba suum ?

N iij

LIBER

Epigramma 1.

Ioannes vbi Herodem arguit incestus
cum Ioseph Patriarchâ
comparatur.

Incestas epulas, inconcessosque hymenæos
Cypride quos zonâ vinxit adulter hymen,
Despuit, & duris Vox increpat æ qua querelis.
Alter an hic Ioseph? carcer & alter erit?
Vix breue Iosephus spoliū sed liquit, & vmbra;
Præco suum ponit corpus, & exuias.
Ille fugit; tristes hic induit vltro catenas.
Hic Dominæ noxas arguit; ille filer.
Hic sedet in cippo, cæcoque doloris asylo:
Libet at ille graui compede, sceptrâ regit.
Ne quid turpe patret; gemuit sub carcere Ioseph.
Ne probra fœda pari Vox pia possit, obit.
O quis vocis honos! quàm prouida cura pudoris!
Vel spectare nefas, cui graue erimen erat.

Epigramma 2.

Herodias esto suauis odore fragrans, &
Arabicas olens delicias, tamen vul-
turis instar, hiat cadauer.

Frons violis, liquidaque comæ cui fimbria nardo
Liquitur, & Syriæ purpura spirat opes.
Cinnamæque vda rosas, quæ mysta remandit, odoris.
Os vt olens auras quæ præit, inde trahat:
Annè putas suauis myrrhæ transpirat honores?
Lena meram putri tabe mephitin olet.
Sic potiùs, gratos ceu vultur abhorret odores:
Putida lana putri mente cadauer hiat.

Odit &

Odit & illa rosas, roseique pudoris honorem,
Vatis in ore nigri vulturis hoc & habet.

(a) *Vultur suaves fugit odores, & ambit cadaver.*

Epigramma 3.

Ioannis sanguinem vti dulcissimū mel
Herodes & Herodias sitiunt.

D Elicias Siculo quas instruat aula paratu,
Paupere de ferro cippus acerbus alit.
Mors lautas epulas in regia fercla ministrat,
Queis flos Ambrosiæ, siue medulla fluat.
Iam satur, ecce, mero Rex, & Regina leonum,
Dulcia de casto sanguine pocla sitit.
En vocis caput ambo vorant, nec miror Erinnyn.
Id mera dulcedo est, mel furor in dē biber.

Epigramma 4.

Herodias filia præ regni dimidio eli-
git Ioannis caput.

MOMVS AD HERODIADEM.

Q Væ poteras sceptrō partiri principe regni
Dimidium; maus lugubre stulta caput.
Pars vatis cui parua Syro præponderat orbi,
Quam non æqua bilanx ista furoris erat.
Si furor est, odiumque caput, præ diuite regni
Dote legi, est æquo carius emtus amor.

Epigramma 5.

Ioannes damnatur, & noxæ deditur.

T Vrpe chori pretium cadit, ah! chelys aurea vatuna
Et nigra præda lupæ, candidus agnus obit.
Iam Lestrygoniæ cœnæ pro! quale theatrum! (a)
Sanguineo fumant cædua colla mero.

N v

Hæc

Hæc meritis merces? dos hæc suprema pudori?
 Virtus pura graui crimine, crimen erit?
 Sol alijs inuerte nouum nunc orbibus orbem.
 Si scelus est virtus; nox sit & ipsa dies.

(a) *Lestrygones in Italiâ, uti & Cyclopes in Sicilia, hodieque Brasili non horruerunt humanis vesci carnibus.*

Epigramma 6.

Caput Ioannis in disco petit
 Herodias.

AD HERODEM.

Dimidium regni spondes? sed paruito sceptro,
 Rex id habe totum. munera parua peto.
 Et breue quid, discum quod non benè compleat, vno
 Hoc tamen in disco plurima damna lues.
 Sic petit in sauos male blanda puella furores,
 Seu potius dirum docta Megæra scelus.
 Tum quis vt in cenâ, cui proximus accubat hospes,
 Ipse pedem tacito dum pede tangit, ait,
 Qui dat sidereum Vocis caput, ipse coronam
 Rex dedit, & regnum, nunc vbi sceptra geret?
 Si non & regno quid grandius vltro Megæris
 In capite hoc dederit, quo sibi funus emit.

Epigramma 7.

Ioannis caput in disco, crudum
 crudelitatis epulum.

Lena mero iam pota, nouum sitit inde Lyæum,
 Ceu sit inexpletâ Diplas (a) inusta siti,
 Haurit enim calidum cæso de vate cruorem.
 Pro cyatho, discus sanguinolentus erit.
 Nempe Mycenæ (b) nunc rursus ad orgiacanæ,
 Hospes acerba suâ symbola morte luit.

Regia

Regia cæna meri pro flore bibisse cruorem
 Si fuerit. crimen Rex bibet dulce mero.
 Non ego. regalis valeant fera pocula mensæ.
 Præ satie hac, siccam malo sitire sitim.

(a) *Dipsas; si quem morsu appetierit, nequit is vlla aquarum copiâ sitim explere. Causam vide apud Lucian. de Dipsadib.*

(b) *Mycenis funestum illud Thyestæ epulum fuit appositum.*

Epigramma 8.

Quæstio.

Quid caput Ioannis argenteâ in lance.

Stat caput in mensâ. Lichnuchum crede furoris.
 Ardet in argento dira lucerna suo.

Epigramma 9.

Caput in disco execrabile ferculum.

EN, caput in disco, natali Regis in astro.
 Obsecro, dic, cuius ? piscis, id ane feræ est ?
 Heu ! quod specto nefas ! os sacrum pallet in auro.
 Impius obscenas Rex struit ergo dapes ?
 Execror. infandi si truncus ob ora Cyclopi
 Fumat homo ; hæc homines, pascit an esca feras ?

PALINODIA.

Nescio quis tacita mihi voce susurrat in aurem,
 Me cubito pinsens, cui pede pressio pedem :
 Hic hominem si pascat homo, cui dulcis vti mel
 Sanguis ; an humanam quis neget esse dapem ?

Epigramma 10.

Seuitiæ dirum ferculum è capite
 Ioannis.

Dira Thyestæ spectasne piacula cœnæ ?
 Rursus adest Atreus, rursus & Vrsa furit.

Rursus

Rursus & in tristi desoluit imagine pellex.
 Rursus & intentat læua proterua minas:
 Et lanx cæde rubet. prô ! quis furor iste Medusæ!
 Qui ne morte quidem, iam velit ipse mori.
 Atque nouam quærit cædem de cæde, nec haustus
 Hanc cruor extinguit, quam bibit ira sitim.
 Ecquis erit tandem sceleri modus? ipsa cruoris
 Si saties rabidis sit sicis hausta feris?

Epigramma 11.

Quæstio.

Cur Herodes & Herodias Ioannem
 qui est Vox clamantis, tollit?

O Buia mæcha rapit Vocē, & Rex mæchus; vt hęst
 Obuius. An nescis? hic lupo, illa lupa est,

Epigramma 12.

Ioannis Mors.

Sic vatis vatum tristes cadit ergo sub ymbras?
 In capite hoc capitum millia mille iacent.
 Cui magis illecebræ nocuere chorusque lyreque;
 Quam ferus immiti qui metit ense, furor.
 Tam tenui pretio venale quod omnibus astris
 Vix emat æthra caput; putida Cypris emit?
 Si sit emi caput, vltro rapi sibi dona coronæ,
 Ac regni, & capitis splendida damna pati.

Epigramma 13.

Cædes.

Siqua nocet fera, triste nemus sibi quærit, & ymbra,
 At sæuit media mæcha læna die.
 Et sibi deposcit munus ferale cruorem;
 Quem bibit obscæno lanx scelerata toro.
 Quid facit ad cædem Regis natalis Eous?
 Impia funestę vespera mortis erat?

Scilicet

Scilicet hoc nasci felici est sidere Regem,
 Si iubar extinguat, quo foret orta dies.

Epigramma 14.

Quæstio.

De Morte Ioannis natali in festo.

Cur vitæ lux iussa mori est Herodis in ortu?
 Qui iubet Herodes, mors reor ipse fuit.

AD HERODEM

Ovo minus apta loqui est trunco Vox cædua collo,
 Hoc magis ultra nefas arguit illa tuum.
 Ipsa loqui lacrymis si vita sit apta dolorem:
 Mors ipso loquitur sanguine triste scelus.

Epigramma 15.

**Ioannis caput iacet in patina. Ipsa
 pietas queritur.**

Ergo lupæ castum vatis caput immolat ensis,
 Sanguineoque aperit tramite vocis iter?
 Iam tacet & surdo truncum caput incubat auro,
 Auro, quod violat purpura dira cruor?
 Quæ Vocem iugulat, mihi cor secat illa securis;
 Exsecat & linguam sica scelestam meam.

Epigram. 16.

Palinodia.

Vixit adhuc, vivit, Vox narrat & orba furorē,
 Ferrea sic truncum iam sibi lingua caput,
 Vita tenax animæ dirupit vincula ferro,
 Exsul & in ventos Vox levis aura fugit,
 Exsoluitque fidem, quam debuit, obuia Verbo,
 Nè magis hanc soluat, mors inopinā rapit;
 Ah! pietas cum voce pari cadet ergo securi;
 Immemor ut tantum supprimat umbra iubar;
 Parce queri, nec triste necis scelus argue; Verbum
 Docta perenne loqui Vox nequit ista mori.

Epigram. 17.

Epigram. 17.

E Ioanne epulum ferale Herodes
instaurat.

Nunc vbi natales reparat lux annua cænas.
 Triste gerit tabo lanx violanda scelus.
 Pocula ne desint funesto digna furori;
 Dulce dabit trunco sanguis ab ore merum.
 Plaude choro, chelyn adde mero, dum cassa filet Vox,
 Nec potis est æquis texere verba modis.
 Sic equidem credis, sed mors nunc ipsa queretur.
 Vox licet icta semel, bis tamen apta queri est.

Epigram. 18.

Ioannis caput & Vox suauissima sua-
ues Herodi deliciæ in cæna.

AD IOANNEM.

Melle mero stillat tibi suada venusta pudoris.
 Non tulit hanc suadam foeda libido probro.
 Hinc os melle liquens Rex in sua fercula vertit,
 Hoc quid ni sitiat mel? (a) ferus visus erat.
 (a) *Vrsus mellis avidissimus.*

Epigramma. 19.

Herodias acu crinali lancinat Ioan-
nis caput.

Vibrat, & elumbes vaga se lupa frangit in artus,
 Anguipedemque agili corripit arte rotam.
 Et tremulis plectris se mille refingit in artes,
 Exos ut umbra, leui quæ trahit orbe gradum.
 Quæ præit illa, vago sequitur comes ocyor Euro,
 Quæ sequitur comitem, rursus ut umbra, præit.
 Sequæ fugit sequiturque, nouumque recursat in orbem,
 Stansque breui versat, ceu trochus, orbe rotam,
 Inde repens rapido volitans per inania cursu,
 At retrò, porro fugit, nexa volubilibusque

Implicit

Implicat orsa rotis, refugum simul explicat agmen,
Et labyrinthæum voluit, & exit iter.

Quo pretio? Vatis caput impia poscit Erinys,
Dira quod in disco lena gemente vorat.

Vulnificâque repungit acu, carprimque laceffit,
Largior ut digitos perfluat inde cruor.

Quot fodit os stimulis; dentes tot crede lænæ,
Queis laniat castum lena cruenta caput:

Et totidem stimulis caput inde repunget Erinnyo,
Ac quot aget stimulos; tot dabit inde faces.

Epigramma 20.

Ioannis linguam uti lyram Herodias
acu, ceu plectro, ferit.

Tangis acu linguam? tangis chelyn impia plectro:
Et tamen id nescis, denuo tangis acu.

Stulta putas? silet ista chelys? canet ista: canoro

Attigeris plectro, dic lyra nonne sonat?

Quid sonat? an queris? quoties acus aspera linguam

Tangit: aeu toties Vox canit ista scelus.

Epigramma 21.

Herodias acu dilaniat Ioannis caput.

Immiti compungit acu caput improba pellex,

Quale nec vlla tulit mensa, nec ara feret.

Nempe timet, scædi ne se Vox conscia probri

Increper. hoc tanto iam magis ista canet.

Vos precor, æterni cælo qui curritis ignes.

Crimen id æternis arguat æthra notis.

Tuque adeo primus radijs quibus omnia lustras,

Hanc & acum radijs sol mihi verte tuis.

Vt quot sol tereti radios excudit in auro:

Turpe tot inde canant aurea plectra scelus.

Epigram

Epigramma 22.

Quæstio.

Cur Christus ante Herodem conticescat?

Cur Verbum silet Herodis stans ante tribunal?
Rex Verbo Vocem præscidit ante suam.

Epigramma 23.

Nemesis Herodis immane parricidium, miratur & execratur.

AD IOANNE M.

Vsque adeo tu vile caput, Rex inclyte Vatum,
Emitus ut ipse lyxæ crimine & arte cadas?
Teque Cypris spurcum quæ mollius ardet Adonim
Immolet, ah! Marti ferrea mæcha suo?
Et iam lena procax albis te dentibus, eheu!
Rideat obscænis ad sua festa probris?
Quid ferro ac epulis? torus an necis ergo theatrum est?
Quid caput in disco? victima id apta gulæ est?
An natale decus fædo lanæ obsita tabo?
Triste caput festo digna corona toro est?
Nil paterâ saliente sapit liquor almus Iacchi,
Ni huat articulos inter, & ora cruor?
Prò furor! hos igitur lux it natalis in vsus,
Ut rea nox cogat sidera tanta mori?
Id fuit Eoo nasci ceu sidere Regem,
Vespera si struis Phosphoron umbrat equis?

Epigramma 24.

Minæ in Herodem & Herodiadem propter Ioannis cædem.

Vates, Rex, mulier, tria nomina iuncta sub vno:
Hæc scelus, ille necem, tertius arma sonat.

Arma.

Armâ, sed incestam vindex queis subruat aulam,
 Auguror, horrendas detonat ira minas,
 Hic sibi quam discors pugnat concordia rerum!
 Quid cum Vate lupæ? quid Cypris arma gerit?
 Cum cape quid ferro? quid mors cum principis ortus?
 Quid chely cum sicâ? plectra dat illa lyra?
 Pardalis obsceno quò nubar adultera pârdo,
 Cur rapit ah! Vocem Martis ad arma Venus?
 Nempe suo lituo Vox territat horrida mæchos,
 Asperaque ab duro vindice bella sonat,
 Hinc odijs seges, hinc nigra fax accensa Megartæ.
 Hinc metus, eque metu dira libido necis,
 Quis furor hic horrere tubam, & sine fulmine Vocem,
 Et nil fulmineq; tela pavere manus?
 Quod tuba, quod tubicen muras cadat orbis in ymbra;
 Nulla geret victor vindice tela manu?

Epigramma 25.

Quæstio.

Herodes, Ioannes, & Herodias, quid
 agant?

R Ex, Vates, pellex; adiurat, publicat, vrget;
 Sceptra, scelus, cædem; Numine, morte, choro.

Epigramma 26.

Nemesis Minæ,
 Ad Herodem.

M Anat opima dapum cui copia, siue Lyæi
 Vt quid amara sapit mors tibi dulce scelus?
 Si Venus ipsa sitim largo iam vicit laccho;
 At nunc Mars Veneris mæchus & ipse sitit,
 Quò rabiem vincas bibe cæu fera sæua, cruorem;
 Cui fluit incesto saucia vena toro.
 Vnde sitim pascas, multo quod sanguine manat
 Hoc caput ah! crudum mortis in vber abit.

Purpu

Purpureo sed vbi biberis satur ybere mortis :
 Hoc caput atra tui sanguinis vna fluet.
 Heu miser ! alterius bibis hâc in cæde cruorem
 Ipse tuum. in Vatis mors tua morte later.

Epigramma 27.

**Herodias insultat Ioannis capiti, &
 inde vindictæ timor.**

Quâ crines dispungit acu sibi lena Leoni
 Nupta ; sacrum Vati sauciat illa caput.
 Nec satis est cædi. quisnam furor iste furoris ?
 Scuit & in mortem, mors potis ergo mori ?
 Viuit adhuc. ferro nescit vis enthea vinci.
 Quamlibet infestus surgat in arma furor.
 Os silet hîc, fateor. sed dira minatur in hostem,
 Acer adhuc animus vulnera, tela, rogos.
 Exprobrat & multo manans os sanguine cædem :
 Cædem, quam nullis expiet Ætæna rogis.
 Post animam, stat adhuc animi pars magna superstes,
 Si cadat iniustâ victima cæsa manu.

Epigramma 28.

**Caput Ioannis exprobrat Herodi
 suum scelus.**

Regificos Eos primæua reponit honores ?
 Haud ità felici est fidere nata dies.
 Quis nescit caput innocuum cecidisse securi,
 Sanguineumque dapes erubuisse scelus ?
 An silet elingui iam Vox excisa palato ?
 Increpat iniustâ vulnera cusa manu.
 Est & mors aliquid. nec enim simul omnia tollit :
 Viuit adhuc morti posthuma flamma furor.
 Stulte putas surdo claudi pia lumina letho ?
 Ira memor noxæ, pondera vocis habet.
 Iamque oculi prius ambo gemella lucei na salutis,
 Dira iuxta flagrant astra gemella necis.

Epigramma

Epigramma 29.

Ioanni vocem Herodes excidi
imperat.

AD HERODEM.

TVu' miser exstinguas castam & sine crimine Vocem,
Ne canat incesti putida furta tori?
Qualis in immani Thracum qui littore Prognem
Exscidit, infandum ne quereretur opus.
An siluit? Tereu (a) nescis, male prouide nescis:
Visa mori, muto publicat ore nefas.
Quis scelus id nescit? caput hoc tuba publica mundo est,
Quam nox nulla reget, fera lucerna micat.
Qui duros tenera iam non fert aure Catones,
Durius Eumenidum sons feret inde probrum.
Fabula sed Progne; Tereus, fraus nescia veri.
Vox hinc iussa mori crimina vera canet.
Quod si pungat acus caput hoc, fata crimine lenes;
Hinc id fama scelus publica pinget acu.
(a) *Thereus Rex Thraciae Prognem & Philome-*
lam sorores per vim violauit, usque linguam exse-
ruit, ne id flagitium aperirent; quod ipsa acu in telam
depinxere. Postea Philomela & Progne in aues sui
nominis conuersa auolarunt.

Epigramma 30.

Ioan. Vox Herodis scelus execratur.

Tetra Palæstinus nunc Atreus crimina rursus
Cœnat, & immani mors sedet atra toro.
Sol scelus indignans Macheruntide (a) rupe quadrigas
Felix, & in noctem triste reflexit iter.
Et quasi de ripâ refugos Acherontide currus,
Anxius Oceanis merfit Eous aquis.
Sanguineo grauat in nimbo nox impia cœnam:
Cæca verecundus condit & astra color.

O ij

Quasi

Quamlibet occæcat: tamen his inbar emicat vmbriis.
 Arguet hoc semper sancta Lucerna nefas:
 Quis scit, inocciduo num se nunc induat astro?
 Quæ stetit ante toro, iussa lucerna mori?
 Nox certè quot rorat aquis, quot & emicat astris:
 Tor lacrymis, oculisque hoc scelus æthra gemit.

(a) *Macherus ar x minutissima, Herodis Regia,
 ubi casus Ioannes.*

Epigramma 31.

Conscientia Herodem, Herodiadem
 que super carnâ admonet de suo
 scelere, & vitæ breuitate.

Terra cruentandæ nunc ad bellaria mensæ,
 Vilius ah! pomio stat sine luce caput.
 Vilior & fungo, stat dia lucerna, lucernas
 Inter, Auernali quas face Comus alit.
 Ergo caput, calo dos digna, sub vngue leonæ
 Voluitur infami tabida massa toro?
 Tun' tantum scelus, ô bipedum nequissime? tantum
 Tun' scelus in Diuos ausus, & ausa Cypris?
 Lude miser turpes turpi cum Cypride ludos;
 Ludicraque exosum sic pila vestra caput.
 Ludus & ipse Deo est homo, ceu pila versa procellis.
 Sed cui pro ludo serius angor erit,
 Mane dies sine nube, rosâs qui floret in auro
 Sidereo; furua nocte sepultus obit.
 Par tua lux. Tyrio quæ nunc adridet in ostro,
 Funebri obscuro mox cadet vmbra luto.
 Quid nisi vita brevis fugitiua diecula vitæ?
 Quid leuè dans hodie, cras sit vt ipsa nihil.

Epigramme

Ioannes Lucerna extincta lucet ; ipsa-
que Herodias viua suis immo-
ritur delicijs.

VT lubet, in risum laxos dissolue cachinnos,
Applaudatque pares turba petulca iocos.
Mors hilares inter thyrso hilaresque corollas,
inijciat festo spicula cæca Choro.
Quæ soror, & coniux fædos accendit amores,
Par luet illa suo cum Ioue Iuno scelus.
Coniugis incestæque sororis an ergo piaculum
Is non iure perat, mors cui castus amor ?
En noua iam medio rota voluitur orbe choreæ,
Iusta pedes pedicis iam tibi pœna premet.
Discolor ad cyathos hæc vertitur alea fati.
Mors, & Vita pari ludit vtrimque toro.
Quem modò mors vmbat, natale resurget in astrum :
At tua lux Stygijs naufraga fidet aquis.
Nescit enim mors illa mori, quæ viuit amori :
Quæque odio flagrat, viuere vita nequit.

Epigramma 33.

Herodis & Ioannis dispar exitus.

PRæ quam stulte velis Rex, & Regina, sub orco
Alea nunc aliâ voluitur atra manu.
Alteraque astrigero nunc vertitur vrna senatu.
Aurea purpureas sors cui spondet opes.
Quem cruor incestat, decorat sua purpura vatem.
At tibi fax ostro rudat iniusta latus.
Exudit ille breui de compede mille coronas:
Te picis in cippo sceptrâ perusta cremant.
Sidereo bibit ille toro iam nectaris imbres:
Mœcha pari tecum mergitur hausta rogo.
Quem furor obruncat pulchro fert præmia letho:
At pretium noxæ fert lupa iuncta lupo.

Et consors socias admugit vterque querelas.
 Alter vbi læto plectra dat alba thoro.
 Sors ea quàm discors ! mors viua coronat amorem,
 Addicitque odium mortua monstra rogo.
 Vna dies lucis, simul vna fit arbitra noctis.
 Et parit æternum dispare sorte diem.

Epigramma 34.

**Herodes & Herodias vna peccant,
 & vna luunt.**

Hic cœne quod specto caput? quem cerno Lyæum?
 Os rubet hîc, trunco defluit ore cruor.
 Fercula quis diris statuit Cyclopea mensis?
 Pardus, & incesto pardalis apta viro,
 Dum malè lasciuos sese suspendit in artus,
 Et rotat elumbi se vaga lena choro;
 Ad thyasos (omni prò! voce quod execror ardens)
 Mœcha scelus, conflat mœchus & ipse scelus.
 Quos par culpa, pari iunget par pœna sepulcro.
 Par nimis æquæuis vrat vt Ætæna rogis,

Epigramma. 35.

**Herodes & Herodias par luunt
 supplicium.**

NEMESIS AD HERODEM.

Rex salue, salue Regina simillima Regi,
 Quæ par è socio crimine crimen amas.
 Pone supercilium, quod gloria pinxerat ostro,
 Et cui clara stetit grande corona decus.
 Quid nisi Væ miseris, vindex quibus imminet ensis,
 Imminet ac diro sæuior ense rogis?
 Ah! atros Phlegethontæa fuligine postes
 Ille subit; mœchæ limina quisquis adit.
 Tu (a) Pari testis eris, testisque (b) Ægyptus adulter,
 Et testis, (c) Phario qui calet igne torus.

Disce

Dicite quid vobis cum Voce tubaëque Tonantis ?

Nec metus est, ne mors diuidat vna duos ?

Plas nimio vos vna pari fors iunget ahenō.

Par vbi vos æquo sulfure flamma coquet.

In caput ipse suum gladius procudit & iras ;

Quisquis in alterius vulnera tela vibrat.

Cuique sacram sceleris pudor opprimit vltro lucernam,

Regna sub æternâ nocte sepulta petet.

(a) *Ob Helene raptum Troia excidio luit pœnas
Priamus, & Paris.*

(b) *Aegysthus, adulter Clitemnestra, ab Oreste
occisus.*

(c) *Antonius, cui Fulvia vxor, ob Cleopatra
amores perijt.*

Epigramma 36.

Conuiuæ, & ipsæ epulæ horrent fune-
stum in disco ferculum.

S Perabam faciles mensa Sybaritide risus,
Queis fuit arguto littera scripta mero.
Sed mihi triste scelus, tristis describit Iacchus :

Perlege funesto pingit in orbe caput,

Quale caput, quæris ? scelus eloquar ? ægra stupet vox.

Sæuus id ab trunco pectore mucro tulit.

Grande verecundo scelus ecce superstes in auro

Discus habet, Strygijs sidere dignus aquis.

In tennes optat lanx credo, liquecere guttas.

Ne ferat immensum facta scelestæ scelus.

Suffringique pedes sibi vellet inhospita vari

Mensa. pudet mensam tam graue ferre probrum.

Nec pudet obscœnam (quid non Cypris ausit?) Erinnyas,

Dira cruentato quæ rere fercla toro ?

Nempe nequit iustas mens conscia ferre querelas,

Quas vox casta sonat, vel tonat ira minas.

Ergone si tenui quæ lenè susurrat in aurâ,

Ferre nequit Vocem, iam feret illa caput ?

Sed caput in iustas, velut Ætna, quod ardeat iras,
 Circumstantque suis fulmina fœta rogis.
 Par quibus Herodes, necnon Herodias ignis
 Deslagret, æqua pari crimine pœna redit.

Epigramma 37.

Herodias saltans in glaciali amne,
 subinde in eo se contemplans,
 mergitur.

Marmoreo prius in speculo, liquidoque sepulcro,
 ire diu tuetam Naiada vinxit hiems.
 Lena sed vt Nireus (sibi mors natat obvia Nireus)
 Consultit in nitido, quæ gerit, ora gelu.
 Et sese vitreo transformis in amne figurat,
 Et super ipsa suum facta bis vna, decus.
 Nec mirata diu volucris ruit ilicò cursu,
 Instabilemque rapit per sola fluxa rotam.
 Lubrica sed fragili fallit vestigia vitro,
 Æmula marmoreo quæ sterit vnda solo.
 Sub pedibus crepirat glacies infida, nocentemque
 Haurit inexpletis Naïs auara vadis.
 Illa labat, penitroque labans desidit Auerno.
 Ista per vltices mors venit acta manus.
 Quale scelus! summo qui nabat in æquore fluctus,
 Nunc imis refugit facta Charybdis aquis.
 Ab speculo cadit in cæcum rea mæcha sepulcrum.
 Cui solido pingi summe, sponte mori est.
 Naufragus infidis alter quæ Nireus vndis,
 Si sibi par Nirei forma fuisset, erat.
 Ah miseram! quam vana sui dum ludit imago;
 Quod dare debet humo, dat graue corpus aquis.

Epigramma 38.

Herodias in glacie saltitans, demer-
 gitur.

Hic vbi lasciuas dat lena proterua choreas,
 Insi dâam glacies lubrica fallit iter.

Atque

Atque caput vitrea mors presecat aspera telo.
 Quid ? facit & mollis spicula dura liquor ?
 Et quidni faciat, si mollis & ipsa voluptas
 Asperat in durum mollia corda scelus ?

Epigramma 39.

ALIVD.

Menas inabruptos vaga versat in orgia gyros,
 Orbemque saltatorium.
 Et salit vndatim ceu capra petulca, vel Ibex,
 Lasciuens in rupibus.
 Idque pigros glacies vbi lubrica pumicat amnes,
 Sternitque fluxa marmore.
 Sed leuipes amplum qua circulus exit in orbem:
 Haussit Charybdis capream.
 Illa ruit, Stygiosque ruens descendit in amnes;
 Orbisque versat igneos.
 Nempe caput Vatis medio stetit aequore punctus;
 Quod caeca Manas circuit.

Epigramma 40.

ALIVD.

Flumina frænare hiems, vitreaque coërcet habenâ.
 Anxia captiuo iam pede Nympha sedet.
 Lena sed exsultim vinctis eludit in vndis,
 Et celerem tardo versat in amne chorum.
 Sed malè securis mors subnatat horrida stagnis,
 Marmoreisque dolos adstruit ima vadis.
 Increpitat glacies fugiunt sola perfida macham.
 Lympha fluit, fluidis macha residit aquis.
 Miror ego qui lena cauum desidat in orcum,
 Quæ leuitas nullo pondere tota fuit?

Q V

Epigramm.

Epigramma 41.

A L I V D.

D Vrat hiems tenuique incrustat marmore riuos.
 Hic agit rapidos læta Megæra choros.
 Sed reuoluta ruunt liquidi super æquora fluctus.
 Perfida quos fragili compede vinxit hiems.
 Sauciaque vndosum glacies iter explicat orco.
 Sidit Auernali naufraga præda lacu.
 Tum dixit Themis vltima nefas de funere mœchæ:
 Do leue corpus aquis, cætera linquo rogis.

*Epigramma 42.*Ioannes nunciat in limbo Messiam
breui adfore.

V T fragilem fregit ferro mors inuida testam;
 Purior ad Stygias emicat ignis aquas.
 Sic modò qui fuerat vix parua lucerna nepotum;
 Magnus hic extinctis Phosphorus ibit auis.
 Maturamque canet venturo sole salutem,
 Sol donec radijs lustrat Auerna suis:
 Interea cæco vates erit Hesperus orco.
 Alter at Eois Phosphorus ibit equis.

*Epigram. 43.*Ioannes ante ardens & lucens lu-
cerna, à morte magis in-
clarefcit.

L Ingua labat, titubatque cauo vox hausta palato.
 Eloquar? extinctâ luce Lucerna silet:
 Nec silet, innumeris rædis clarescit & astris:
 Quæ perit impuro rapta lucerna toro.
 Quæ scelus hoc aperit, lux mille dat vnica luces.
 Ante Lucerna noui solis Eous erit.

Epigram.

Epigram. 44.

Pius conuiuia, cædis memor, nequit
suum dolorem proloqui.

VT memini, castum quem pocla bibere cruorem,
Pocla verecundo sanguine docta queri.
Hei mihi! perfidit dolor altus, & ira medullas,
Exsul & exsanguis pectore vita fugit.
Vlla nec informi mihi palpitat aura palato.
Tantus anhela metu strangulat ora pavor,
Est & adhuc aliud, mihi cur vox hæreat: illam
Vatis ab extremo frigore rauis habet.
De Vocis glacie, quid ni vox rauca sileret?
Sed quod sic sileat; vocis id instar erit.

Epigram. 45.

Veritas caput Ioannis peplo intexit,
æternum vt viuat.

VT viduum trunco vidit caput arbitra veri,
Et roseo mergi flumine vocis iter.
Immemor obscuris heu! puluis inoccet arenis.
Tale decus, Superâ dignius arce legi.
Et fors atra premit Vatem lacrymabile nomen?
Dixit, & illa sacrum colligit orba caput.
Ac casto lacrymas affundit amara cruori,
Quas bibit alterno roseidas imbre peplus,
Vnde colorandas tingit sua purpura tramas,
Dedala quas Phrygiâ cura figurat acu.
Ars picturato, viden? illigat aurea velo,
Quod rapuit ferro lena cruenta caput.
Et loquitur Vox ipsa, suo iam posthuma letho,
Ante sui partum quæ fuit apta loqui.
Sed nequit ista mori Vox: cælite viuat in ostro.
Cur ea bis pereat? sat semel vtrò perit.

Epigram.

Epigramma 46.

Ioannis Baptistæ caput partim
exuritur.

Improba flamma vorat caput, & vorat improba Vocē,
 An filet immitti lingua sepulta rogo?
 Fama superuolitat pennata flagrante sepulcro:
 Iam pro voce parat flamma sonora loqui.
 An, cui purpureo vibrat ignea lingua flabello,
 Flamma loqui nolit, quod canit æthra iubar?

Epigramma 47.

Crines Sancti Ioannis Byzantij
asseruantur.

Adspecte sanguineo concretos puluere crines,
 Quæ bimari latrat Bosphoris ora solo;
 Et dic, purpureos Vatis quos specto capillos:
 Tot linguas roseo dat coma crine loqui.
*Nicephorus Phocas transfert è Syria Byzantium
 S. Ioannis crines adhuc sanguine concretos. Zona
 Niceph.*

Epigramma 48.

Index S. Ioannis

*Florentie etiamnum asseruatur: cui eximium ad-
 structum est templum, cuius valuis solido ex ære, ubi
 utriusque Testamenti historia opere inenarrabili
 expressæ.*

VT quid adhuc index Vatis viget integer æui,
 Intactusque rogo? rursus an ambit aquas?
 Alter an Agnus adest, quem rursus hic indicet orbi,
 Iordanisque nouus quo lauet, (a) Arnus erit?
 (a) *Arnus fluvius Florentie.*

Epigramma

*Epigramma 49.*S. Ioannis reliquiae dæmonas
torquent.

Nunc caro iam caries? quàm te scelus improbe fallis!
Ardet ab argenti viuidus osse cinis:
Exuritque truces extincta fauilla Dracones:
Flamma quid ergo facit, si cinis ipse cremat?

*Epigramma 50.*Hæretici Ioannis sanctitatem
elevant.

AD HÆRETICVM.

Oppugnas vigilem pernox ceu larua, Lucernam;
Strix importunis stridet vt aspera modis.
Esse Calus, caue Luthere, quid obstrepis amens
Papilio? pennas fax edet ista tuas.

Epigramma 51.

Mentitur Chytreus pilos Camelorum,
quibus sibi cilicium S. Ioannes ex-
asperat, fuisse vestem vndulatam,
feu Camelot.

Molliculâ bysso tenerum latus hospes arenæ
Mulcet, obitque leui purpura texta pilo;
Sic rigidas molli re leui vis stamine setas.
Næ tu mitis homo, cor miserantis habes!
Ah! miser; & nescis; hæc plusquam rere, cameli
Hispidâ te cœcâ seta remordet acu.
Illa ruam molli damnat de stamine byssum,
Quæ riget hâc sento textilis vmbra sago.
Credo, times tenero, mi comtule, mollior agno;
Ne toga te duris mordeat hirta pilis.

Epigramma

*Epigramma 52.***Ad Hereticum.**

C Vi roga setosis stat, vt asper Echinus, in armis,
 Vis regat hunc molli serica chleua pilo.
 Dic mihi, desertę quam fert pius incola syluę,
 Hanc tu fers etiam, mollis Adoni, rogam.

Epigram. 53.

**Ioannis in scrupulo specu delitescentis
 Imago.**

V it in hoc saxo desertę cultor arenę.
 Quod prius egit, agit. denuo saxa colit.

Epigram. 54

**Ioannis Vocis clamantis in deserto ad
 aquas Salim Imago.**

Q Vid tibi vis, mutas Vocem qui pingis ad vndas,
 Vin' bene Ioannem pingere? pingere sonum.
 Aut vatem fons pingat aquis, queis blanda susurrat
 Aura, dabit Vocem Nais, & aura loqui.

Epigramma 55.

**Ioannis Baptistę qui Vox clamantis in
 deserto Imago.**

N unc oculo specto, sat vt auribus hausero, Vocem,
 Dic, oculus Voci numquid & auris erit?

Epigramma 56.

Viva Ioannis effigies ę cerę.

A dspicis hunc Vatem, gelidę qui paller in vmbra?
 Viuit adhuc; perdit quę perit ipse, necem.
 Posthuma viuaei cerę mors spirat & igni.
 Ardet adhuc letho viva lucerna suo.

Abs

Ioannes Rhodo præsidium contra Turcas.

Vbi Petrus Danbysson militaris ordinis S. Ioannis, Rhodi magistrum agit, Mahumetes secundus orbi Christiano terror, & gemini euersor imperij, & tot regnorum excidijs superbus iam victor, etiã Rhodon, pulcherrimam illam Carpathij maris rosam, magna Virgini & Ioanni Baptista sacram, it ereptum. Itaq; obsesã iam Rhodo, Rhodienses milites militare vexillum, cui appictus in cruce Christus, Deipara, S. Ioannes Baptista, & Ierosolymorũ insignia, mœnibus præfigunt. Vbi tum & crux aurea è cœlo adfulsit, eiusq; ad latus vili sub amictu Heros dux, corusco in agmine apparuit, qui ensẽ & clypeum hostibus obteaderet; unde ijs ceu fulmine adflatis incussus terror. Insuper & duo viri humanã formã angustiores, notu mœnia obeunt, & vbi Turca adsultum parant, minaci ferro, & vultu in fugam auertunt, Rhodumque Solymano tandem diu post expugnandam, sub Alexandro VI. relinquunt. Sabel. supplem. histor. Venet.

Epigramma 57.

Quæstio.

Ad Diuum Ioannem.

Posthuma bella geris, tibi dum caput excidit ensis?
Victor ouans hostes quo cadis ense, metis.

Corona

Corona ferrea, quâ primò Cæsares cinguntur, seruatür Medoëtiæ in augusto S. Ioannis templo ; quam Mediolani accepit Henricus Luxelburgensis. Argenteâ verò Caroli Magni coronâ Aquisgrani insigniuntur. Aureâ deniquè iam Francofurti ; olim Romæ.

A D R O M A.

Roma, tuam vatis tutelæ crede coronam ;
 Ferrea nunc, dos hæc aurea Regis erit.
 Sors ea par Vati, quem mors nunc ferrea terris
 Abstulit ; is cælis aurea sceptrâ regit.

Ioannis nomen, vti præclari viri, olim
 apud Christianos scriptum notis ; quales Tiro
 Ciceronis libertus inuenit ; & ex eo, & Seneca
 Janus Gruterus typis edidit ; item & Elisabethæ
 nomen sic scriptum apud Isidorum legitur.

Scribere vis vatis, princeps cui gloria, nomen ?
 Vt pòtes, innumeris hunc mihi scribe notis,
 Haud tamen his scribes vnum vel vatis iōra.
 Tot titulos laudum Vox sonat vna suos.

Epigramma 58.

Ad Beneuolum Lectorem.

Vox si scripta placet ; scriptam tum dixeris auream
 Sin minùs adridet ; dic leuis aura sonat.

ELEGIA